

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

den under, vel at mærke navnlig til gavn for dem uden for Europa.

Hr. Jørgen Junior var meget utilfreds med aftalen ud fra det synspunkt, at danske skatteydere skulle yde bistand til folkene i Afrika og på Stillehavsoerne og de karibiske øer. Jeg forstår godt, at man ud fra en skatteegoistisk tankegang må vende sig imod disse aftaler, men derfor forstår jeg også, at socialistisk folkeparti og andre til venstre for socialdemokratiet har besvær med at udtale afsky over for denne aftale.

Jeg forstod på fru Kristine Heltberg, at hun kunne ikke gå videre end til at sige, at man ikke skulle vente begejstret tilslutning fra SF. Hvis man blot kan få tilslutning, så vil jeg såmænd være særdeles tilfreds.

Jeg skal kun nævne én konkret sag, som flere af ordførerne har været inde på, nemlig spørgsmålet om forholdet mellem den nationale bistand og den bistand, der nu formidles gennem EF. Det er jo sådan, at den samlede danske bistand indeholdes i den bevillingsramme, som man opfører under de rullende 5 års planer for DANIDAS budget, hvad enten den rent praktisk udbetales bilateralt til et enkelt modtagerland, eller den går igennem denne internationale organisation eller andre internationale kanaler. I og med at vi er medlem af disse internationale organisationer, har vi naturligvis fortsat indflydelse på disse midlers anvendelse og deres administration. Det er rigtigt, at det er ikke kun en dansk indflydelse, som det er ved den bilaterale hjælp, men når det drejer sig om indflydelsen i EF, så er den jo ganske væsentlig, fordi man i ministerrådet skal tage stilling til den praktiske udformning og formuleringen og dermed altså også til den drejning, denne politik kan få inden for rammerne af selve konventionen. Jeg synes også, jeg bemærkede, at flere af ordførerne accepterede, at disse grundsynspunkter, der er nedfældet i Lomékonventionen, netop i høj grad svarer til dem, der har været gjort gældende i den danske udviklingsbistand, og af dem, der interesserer sig specielt for dansk udviklingsbistand.

Jeg skal altså slutte med at takke for den stærke tilslutning, forslaget har fået.

Ib Nørhøj (DKP):

Jeg bemærkede, at ministeren udstedte

en tak på EF's vegne. Det er vel næsten for meget. Takken gik bl. a. på, at jeg havde sagt, at det ikke var det værste, EF havde lavet. Man kan vel heller ikke forlange, det skulle være det værste hver gang. Jeg må sige, at jeg synes, at ministeren er nøjsom i sine taksigelser, og jeg forstår godt, at han er det.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg vil bare gøre ministeren opmærksom på, at jeg sagde ikke: „Jeg kan ikke love nogen særlig begejstret tilslutning.“ Jeg sagde: „Jeg kan ikke love nogen særlig begejstret tilslutning.“ Dermed mente jeg, at vi nok havde lidt svært ved at stemme for denne konvention.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard):

Jeg skal kun kort sige, at jeg havde ikke haft fantasi til at forestille mig en større grad af tilslutning fra disse partiers side, end vi her har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ændring af ligningsloven. (Lejeværdiregler m. v.) [af Jens Foged m. fl.]

(Andre selvst. forslag nr. LII. Fremsat 22/5 75).

Forslaget sættes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Det forslag, vi her har, til folketingsbeslutning om ændring af ligningsloven, som repræsentanter for venstre har fremsat, indeholder nogle nye principper, som forslags-

[Ministeren for skatter og afgifter.]

stillerne ønsker lagt til grund ved beskatning af ejerboliger. Hovedideen er at erstatte den nuværende indkomstbeskatning af boligernes lejeværdi med en særlig boligafgift, uafhængig af indkomsten. Forslagsstillerne siger selv i fremsættelsestalen, at de vedstår boligforliget af 11. juni 1974. Det kan være lidt svært at få det til at gå op med forslaget, fordi dets principper jo klart er i strid med forliget og man foreslår ikrafttræden inden for boligforligsperioden. Et af de væsentligste punkter i dette forlig var jo en afvikling af lejeværdibegrebet, samtidig med at der skulle ske en begrænsning af fradragsretten for renter af gæld i ejerboliger, men med det foreliggende forslag bibeholdes rentefradragsretten jo udtrykkeligt.

Jeg har også lidt svært ved at acceptere de argumenter, som forslagsstillerne anfører til begrundelse for forslaget. Den nødvendige bolig skal, siges der, ikke beskattes, og der er derfor fastsat en bundgrænse, der er forskellig, efter som ejendommene ligger i byzone eller landzone. Der er ikke givet nogen nærmere forklaring på, hvorfor man er kommet lige bestemt til de nævnte beløb, men det er klart, at dette med beløbenes størrelse og de indbyrdes forhold i givet fald kan nærmere undersøges og begrundes.

Jeg vil også godt sige, at man kan godt sætte spørgsmålstegn ved, om det er udtryk for et retfærdighedsprincip, som det siges, at den helt nødvendige ejerbolig ikke beskattes. Det kan man sætte spørgsmålstegn ved, når man sammenholder ejerboligindehaverens forhold med lejerens situation. Lejerne får jo ikke fradrag for nogen del af deres lejebetaling, men må afholde den ud af deres beskattede indkomst.

Når man ydermere siger, at en boligafgift, der er uafhængig af indkomsten, vil ligestille lønmodtagere og selvstændige, så er det jo rigtigt, men man må ikke glemme, at en sådan afgift påvirker dem, der har de lavere indkomster, hårdere og giver et hårdere tryk, end når man har en højere indkomst. Jeg er helt opmærksom på, at man har forsøgt at afbøde denne virkning ved at indrømme folke-, invalide- og enkepensionister et forhøjet bundfradrag.

Jeg vil også godt nævne, at man kan rejse det spørgsmål, om der er nogen forenkling, som det anføres i forslaget, ved gennemfø-

relsen af denne ny, særlige form for indkomstskat, som i hvert fald vil give anledning til ny administration og vel også nye problemer i forbindelse hermed.

Forslagsstillerne siger endvidere, at forslaget ikke vil medføre væsentlige ændringer i provenuet. Jeg skal indrømme, at det kan være vanskeligt at beregne sig frem til, hvilke konsekvenser der vil være af en så afgørende omlægning, som der foreslås her, men vil dog oplyse, at vi i ministeriet har foretaget nogle foreløbige beregninger, der tyder på, at lovforslaget i 1977 vil medføre et provenutab af en størrelsesorden på omkring 500 mill. kr.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger. Man kunne sige meget mere om forslaget, men det står jo anført, at det har været ønsket at få det ind i den politiske debat om ejerboligernes fremtidige stilling. Det er det jo kommet nu, og det vil blive henvist til et udvalgsarbejde, og dermed har forslagsstillerne jo — går jeg ud fra — opnået det, de ønskede.

Jeg må selvfølgelig sige, at forslaget i den nuværende skikkelse må afvises fra regeringens side alene af den grund, at det er i klar strid med boligaftalen.

Karl Nielsen (S):

Da mit partis ordfører, hr. Kampmann, er forhindret i at være til stede, skal jeg ganske kort udtale, at socialdemokratiet er meget enig med ministeren i de fremførte synspunkter. Jeg vil dog gerne understrege, at forslaget er i strid med boligforliget, hvad også forslagsstillerne har gjort opmærksom på. Skal der røres ved lejeværdireglerne, må dette ske i forbindelse med en skattefradragsreform efter vor opfattelse, så vi må afvise forslaget.

Christophersen (V):

Jeg skal på venstres vegne først om forslaget sige, at det er et nyttigt bidrag til den debat om ejerboligens skattemæssige stilling, som vi jo alle sammen ved vi endnu ikke har afsluttet. Vi mangler bl.a. på det punkt en opfyldelse af det afsnit i boligforliget, som netop beskæftiger sig med det spørgsmål.

Jeg vil godt allerførst understrege, at venstres folketingsgruppe naturligvis er fuldkommen loyal over for det boligforlig, der

[Christophersen.]

er indgået, og efter vores opfattelse bør man også gøre en indsats for at realisere den målsætning, som dér er nævnt netop vedrørende beskatningen af ejerboligen.

Jeg synes også, det vil være rigtigt at sige både til ministeren og til socialdemokratiets ordfører, at forslagsstillerne jo udtrykkelig i den ordførertale, som hr. Jens Foged har fremlagt på forslagsstillernes vegne, betoner, at man naturligvis respekterer boligforligets tekst, men at man først og fremmest mener, at forslaget her kan være et nyttigt bidrag til debatten. Når vi har samme opfattelse i venstres gruppe, at det kunne være nyttigt at få det undersøgt, så er det, fordi vi alle sammen ved, at der i forbindelse med en ændring af ejerboligens skattemæssige stilling kan opstå en lang række tekniske skattemæssige problemer, som måske kan vise sig at være så omfattende, at den målsætning, som boligforligspartierne satte sig, det er en målsætning, som de i fællesskab må vurdere om de stadig kan fastholde. Men vi håber naturligvis fortsat, at det, som vi i fællesskab var enige om, er noget, som kan virkeliggøres.

På den baggrund er det vores opfattelse, at forslaget i folketingets skatte- og afgiftsudvalg må gøres til genstand for en grundig og fordomsfri behandling, sådan at man dels får klarlagt, om de intentioner, forslagsstillerne har, er realistiske, dels får klarlagt en række af de ulemper og fordele, som naturligvis også knytter sig til dette forslag. Det er klart, der kan være en række fordelingspolitiske virkninger, som man må have nærmere belyst. Der kan være skævheder, som alene af den grund vil betyde, at forslaget måske er mindre hensigtsmæssigt. Der kan også være tekniske problemer med hensyn til om fradragskonstruktionen er rigtig. Der kan være et spørgsmål, om sondring mellem byzone og landzone er rimelig. Der kan være et spørgsmål, om pensionisternes stilling bliver fornuftig i forhold til den nuværende ordning. Der er også det rent provenumæssige problem, som jeg kan forstå at ministeren for skatter og afgifter allerede har forsøgt at få vurderet.

Endelig kunne man selvfølgelig blandt ulemperne nævne, at forslaget selvfølgelig ikke løser det særlige problem, som jo var baggrunden for, at mit parti var med til at foreslå en afvikling af lejeværdibegrebet og

rentefradragsbegrebet, nemlig at folk, der sidder med en gældfri ejendom og en lille indkomst, skulle kunne slippe for at betale skat af en indkomst, de kun har på papiret. Til gengæld er der selvfølgelig også fordele ved forslaget. Man kan sige, det er en administrativ forenkling, hvis det kan gennemføres i den udformning, det har fået, og man kan sige, at der vel også i det ligger en afvikling af ejendomsskemaet, også en forholdsvis hurtig afvikling, og det kan selvfølgelig være til glæde for skatteyderne.

Det er altså disse forhold, disse ulemper, disse fordele, som vi synes det er rigtigt at man nu får belyst under udvalgsarbejdet, sådan at man hermed får belyst tanker, som forslagsstillerne allerede i meget lang tid har fremført i den offentlige debat. Vi ser altså på forslaget som et sådant bidrag til den samlede debat, som vi i efteråret forhåbentlig får om virkeliggørelsen af boligforligets målsætning på det skattemæssige felt.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Der er sikkert mange, der mener, at nu må der være ro omkring parcelhusbeskatningen. Nu må parcelhusejerne affinde sig med det forlig, der blev indgået på fandens fødselsdag 1974, sådan som det senere hen blev udmøntet i de regler, der blev vedtaget den 21. marts i år, men sagen er jo, at man får aldrig ro. Boligforlig eller ikke boligforlig, man får aldrig fred omkring lejeværdireglerne, så længe man for det første indretter reglerne, så de ikke er til at forstå, og for det andet, hvad der er værre, indretter dem, så det bliver stadig vanskeligere for mennesker med almindelige indtægter at erhverve og bevare eget hus. For masser af familier er det en følge af de regler, der blev vedtaget i marts måned i år, at drømmen om at få eget hus er blevet endnu vanskeligere at realisere, end den var i forvejen. Jeg ved ikke, hvordan de partier, der stod bag disse regler, forestiller sig, at ganske almindelige mennesker, der i forvejen er plaget af et enormt skattetryk, skal være i stand til at trække yderligere et par tusind kroner op af tegnebogen hvert år som følge af de seneste ændringer i lejeværdireglerne.

Nu kommer så det forslag her, og det viser jo, at boligforlig eller ikke boligforlig, så vil der stadig være gære omkring dette spørgsmål, også i de partier, der står bag forliget.

[Kjørulff-Schmidt.]

Forslaget prætenderer ikke at indeholde nogen lempelser i reglerne, og det prætenderer egentlig heller ikke nogen forskydninger imellem de forskellige grupper af ejere af ejerboliger. Derimod skulle det indeholde en forenkling af de nugældende regler, og vi vil da godt fra fremskridtspartiets side være med til i skatte- og afgiftsudvalget at se, om forslaget virkelig er det columbusæg, som forslagsstillerne tilsyneladende forestiller sig det er.

Jeg vil dog lige gøre opmærksom på en enkelt måske lidt pudsigt detalje i forslaget. Både af bemærkningerne til forslaget og af fremsættelsestalen synes det at fremgå, at forslagsstillerne vil afskaffe reglerne i ligningslovens § 15 a-g. Det står der bare ikke noget om i selve forslaget, så hvis man vurderer det efter dets nøgne ordlyd, så virker det, som om der her er tale om en ekstra skat eller en ekstra afgift, man vil indføre oven i lejeværdireglerne. Jeg ved godt, det ikke har været meningen, for det kan man se i fremsættelsestalen, men dette er måske et varsel om, at problemet måske ikke er helt så nemt at angribe, som forslagsstillerne har regnet med.

Som sagt vil mit parti godt være med til at drøfte det nærmere, for vi er varme tilhængere af en forenkling på dette område, og kunne man samtidig nå frem til, at man kan lempe det kolossale skattetryk, der plager parcelhusfamilierne, så vil det kun være en ekstra fordel.

Gudme (RV):

Umiddelbart kunne man jo synes, at det virker lidt besynderligt, når 4 ansete medlemmer af et af forligspartierne, nemlig venstre, kommer med et forslag til helt ændrede regler om ejerboligens skattemæssige behandling, efter at vi har fået boligforliget netop i dag for et år siden. Men det skal siges til forslagsstillerens ros, at de toner rent flag i fremsættelsestalen; dette er ikke noget forslag til noget, der skal være alvor lige med det samme. Dette er et debatoplæg, og et debatoplæg er naturligvis altid på sin plads, ikke mindst når det, vi har gjort, er, at vi har truffet en ordning, der kun er midlertidig, nemlig gældende for årene 1975, 1976 og 1977, og når vi endvidere må konstatere, at det, der var det

langsigtede mål med boligforliget fra netop i dag for et år siden, den 11. juni 1974; unægtelig er kommet noget haltende igennem vinteren, efter at vi fik en betænkning her engang ved midvintertide, der siger noget om, at tanken om at gå hen og skille private renter fra erhvervsmæssige renter, den er så temmelig dødfødt.

Derfor er der behov for det, som de 4 forslagsstillerne her lægger op til, nemlig at vi får en almindelig debat om, hvordan vi på det lange sigt skal prøve at klare ejerboligens skattemæssige placering i den større sammenhæng.

Her må jeg erkende, at jeg og mit parti — eller i hvert fald mange inden for mit parti — vil kunne være enige i, at vi må tilbage til diskussionen om, hvorvidt lejeværdibegrebet ikke skal indgå som en faktor ved beregningen af boligens skattemæssige værdi. Det, som man kan diskutere, er, om den skal indgå på denne måde. Jeg indrømmer, at der er den positive fordel ved at lade en lejeværdiafgift træde i stedet for, at man indtægtsfører lejeværdien på selvangivelsen, at alle skatteydere kommer til at betale ens, og at beløbet altså ikke afhænger af, om man står lidt højere eller lidt lavere på skatteskalaen.

Det, som man kan sætte et andet spørgsmålstegn ved, er det, som ministeren var inde på før, nemlig om det er rimeligt overhovedet at friholde boligen, om det ikke er naturligt at begynde fra bunden og indtægtsføre hele lejeværdien. Jeg er sådan set på forhånd tilbøjelig til at sige, at det er nok det rigtigste.

Det, man må sætte det tredje spørgsmålstegn ved, er, om de procenter, som forslagsstillerne opererer med, er realistiske. Her taler man om en lejeværdiafgift på 2 pct. Jeg synes ikke, den har megen sammenhæng med det afkast, som man i øvrigt i dag må forvente af et formuegode, og derfor tror jeg, det er helt andre procenter, vi skal operere med, hvis det er sådan, at den debat, som hr. Jens Foged og de andre forslagsstillerne lægger op til, skal blive realistisk.

Jeg vil i den forbindelse gerne henvise til en kronik, der stod i Politiken for i går af en af venstres store, professor Thorkil Kristensen, der netop ivrer for, at vi prøver på at se realistisk på disse spørgsmål og i den forbindelse gennemfører en væsentlig højere

[Gudme.]

lejeværdi end den, der er tale om efter det boligforlig, som vi indgik, og de love, vi har gennemført her i foråret, for 1975, 1976 og 1977.

Hvis man fra forslagsstillernes side kan erkende, at det er nødvendigt at få anbragt ejerboligen sådan, at værdien ved at bo i den må ligestilles med, at pengene er anbragt i obligationer eller bank eller sparekasse, så er vi inde på den rette tankegang, og så kan vi diskutere den videre. Ud fra denne forudsætning deltager vi gerne i den diskussionsklub, som hr. Jens Foged og de andre forslagsstillere her lægger op til.

Stetter (KF):

Forslagsstillerne skriver i fremsættelsestalen, at de vedstår boligforliget, og det kan den konservative gruppe også sige. Desværre. Vi er alene af den grund ikke i stand til at stemme for hr. Jens Foged med fleres forslag, men vi er naturligvis parat til at diskutere hr. Jens Fogeds principper og ønsker med hensyn til den fremtidige lejeværdi.

Ømann (SF):

Jeg er ked af dette sene tidspunkt for debatten, for jeg ville gerne have rost min gamle kollega i skatteudvalget hr. Jens Foged for den gode vilje, der ligger i forslaget, for den gode vilje, der ligger på det bestemte punkt, at han vil have ejendomsregnskabet ud af selvangivelsen. Men så må jeg nok holde op med at rose, for når vi kigger efter, hvad det er det ærede medlem hr. Jens Foged vil have ud af selvangivelsen, så er det linje 1 i det gule skema, mens alle de andre linjer bliver i selvangivelsen. Det er jo ikke noget, der fremmer en skattereform og fremmer dette, at man kan smide selvangivelserne og forskudsregistreringerne og hvad ved jeg ned i skraldespanden.

Jeg må give skatte- og afgiftsministeren ret i, at det er da et stort spørgsmål, hvilke administrative fordele der i og for sig er ved dette her. Det løser jo ingen af de fundamentale problemer og slet ingen af de boligpolitiske problemer eller økonomiske problemer, der er forbundet med hele parcelhussektoren, som efterhånden er den overvejende boligsektor i Danmark.

Der blev sagt heroppe fra radikal side, at

nu var det altså konstateret, at det var umuligt at sondre mellem private og erhvervmæssige renter. Jeg vil gerne spørge: hvor er det konstateret? Vi fik jo en ekspertbetænkning, som overhovedet ikke beskæftigede sig med netop dette spørgsmål, som er det fundamentale.

Men i øvrigt så karakteriserer det jo forslaget, de procenter, der er anvendt. 2 pct. Det vil simpelt hen sige, at man kommer med et overbud her over for parcelhusfolket, som er ganske urealistisk. Jeg synes da ikke, man behøver at gætte så meget på provenutabet ved dette forslag; det vil blive overordentligt stort.

Jeg er i og for sig ked af dette her, fordi partiet venstre til forskel fra mange andre partier i denne sal har prøvet på at føre en realistisk parcelhuspolitik, også fordi det ikke havde så mange aktier på denne del af vælgerbefolkningen. Jeg er ked af, at vi nu skal stilles over for et urealistisk overbud.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg kan kun sige, at vi er positivt indstillet over for forslaget, forstået på den måde, at vi gerne vil være med til at debattere en ny måde at komme, jeg havde nær sagt om ved lejeværdiberegningen, simpelt hen at få det løst fra vort kære skatteskema. Her er der i alt fald gjort et forsøg, og jeg synes ikke, at man skal harcelere over, at der gøres et forsøg på at opstille noget, som man muligvis kan bygge videre på, så der bliver både en forenkling og en mere retfærdig fordeling af byrderne i parcelhussektoren.

At der skulle være noget større provenumæssigt tab ved en afgift på 2 pct. i forhold til det, vi har i øjeblikket, kan jeg ikke umiddelbart se. Hvad man sætter til på gyngerne, må man vel vinde ind på karrusellerne, idet der er nogle, der vil komme af med mere, og andre, der vil komme af med mindre efter dette forslag.

Men selvfølgelig er det en opfordring til regeringen om at udarbejde et lovforslag, og det skal vi gerne tilslutte os, dog med den tilføjelse, at vi ønsker at overholde boligforliget, hvad der vil være alle bekendt. Men at sige, at vi ikke vil være med til at tænke på fremtiden, altså den tid, der ligger ud over boligforliget, er jo at gå temmelig langt. Kan vi løse problemet, inden boligfor-

[Arne Bjerregaard.]

ligets tidsaftaler udløber, synes jeg, at det er på sin plads, at vi allerede nu begynder at diskutere, hvorledes vi skal ordne boligen i fremtiden.

Kaj Hansen (DKP):

Der er et par ejendommeligheder ved forslagets fremsættelse, og det er klart, at den ene ejendommelighed er spørgsmålet om boligforliget, som det på den ene eller anden måde knytter sig til.

Den anden ejendommelighed er vel også selve tidspunktet, som det fremkommer på, netop hvor hele landet diskuterer husleje-forhøjelser for lejerne i den private boligmasse, at så kommer man med et forslag, der drejer sig om parcelhusene.

Jeg bliver nødt til at forudskikke et par bemærkninger, inden jeg siger nogle ord om dette lovforslag. Da kommunisterne for nogle dage siden havde et forslag til folketingsbeslutning vedrørende husleje-forhøjelserne, kom hele striben af ordførere fra forligspartierne med en flot kort bemærkning og sagde: har ingen interesse, eller: det kan vi ikke gå ind for; nogle sagde paradeforslag, og nogle sagde også noget, der var endnu mere uhøfligt.

Sådan ønsker vi ikke at tage forslag, der fremsættes her i folketinget. For så vidt det er muligt, ønsker vi at underkaste alle forslag en saglig behandling, og det gælder også dette.

Men det, der er anstødsstenen, er, at hvis der skal tages stilling bl. a. til dette forslag og til, om parcelhusejernes skatteforhold m. v. skal ændres, så bliver man nødt til at lukke op for boligforliget. Jeg må da sige, at hvis man er klar til at begynde at diskutere også de andre ting omkring husleje-forhøjelserne, vil vi da også meget gerne se på, om der er ting her, der kan indgå i en bedre løsning end den, vi har også for parcelhusejerne.

Det siges i forslaget, at det bygger på et nyt princip. Det kan man jo ikke se bort fra at det gør, idet man fremhæver, at det bliver uafhængigt af indkomstbeskatningen. Det, man stiller sig mere tvivlende til ud over princippet, er det tal, som er vedlagt princippet, den 2 pct.s afgift på den til enhver tid gældende ejendomsvurdering. Man kommer jo allerede inden for de 2 pct. og siger,

at det skal være efter fradrag på ejendomme; der er nævnt 70.000 kr. og 100.000 kr. Vi tror ikke, det er den rigtige måde at løse parcelhusproblematikken på; vi tror, at det må ske i forbindelse med en skatte-reform, som også kommer til at dreje sig om renter af gæld i det hele taget. Det har vi jo givet udtryk for tidligere.

Men jeg vil gerne spørge forslagsstillerne, om de også er villige til at kigge på andre ting vedrørende de urimeligheder, der er nedlagt i boligforliget. Så imødeser vi gerne en positiv behandling omkring hele forligs-problematikken.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jens Foged)
(V):

Jeg takker da de forholdsvis få partier, der har givet et nogenlunde positivt svar.

Må jeg sige med det samme, at man måske har — jeg skal vel ikke sige med vilje — villet misforstå oplægget. Oplægget er en model, som jeg sammen med andre har ønsket at få til debat på et så tidligt tidspunkt, at man ikke senere skulle komme og sige, at det er fremsat på så sent et tidspunkt, at vi kan ikke nå at få det ind i forskudsregistreringen, og hvad ved jeg. Den dato, der står i forslaget at det skulle træde i kraft, den 1. januar 1977, kan naturligvis diskuteres. Nu falder den altså sammen med den dato, hvor den højeste procent for lejeværdien i det nuværende boligforlig indtræder — altså ejendomsværdien med et tillæg på 35 pct. — man har snakket så meget om, at lejerne har fået stigning — hvor altså ejerne i dette tilfælde netop får en stigning, der indebærer et beløb af lignende størrelsesorden som det, der snakkes om her.

Jeg har forsøgt sammen med mine kolleger at sætte det til en dato, hvor det virkelig er et akut problem. Og når man taler om at vedstå boligforliget, så er det korrekt. Det er lige så korrekt, som når man fra regeringens side har forsøgt under den nuværende debat med lejerne at komme overens med de partier, der indgik i et forlig, om at ændre på det. Det har altid været sådan her i folketinget, at hvis forligspartier blev klogere, efterhånden som dagene skred frem, kunne de sammen ændre noget. Jeg formoder for øvrigt, at man omkring ved den 1. januar 1977 vil komme til den erkendelse,

[Jens Foged.]

at tidspunktet netop er inde til, at det skal ændres.

Det forslag, som vi skal diskutere på fredrag vedrørende pensionisternes forhold, indebærer vanskeligheder, fordi man har ejerboligerne. Der kommer lejeværdien ind på en særlig måde, giver særlige vanskeligheder. Også her kunne vort forslag være en forenkling.

Forslagets største fejl er nok, at man ikke tidligere har fået at vide, at et sådant forslag fandtes i Sverige, for så havde man jo nok hentet det aldeles omgående herved. Sådan plejer man jo at gøre i Danmark. Man ser efter, hvad gør de i Sverige, og så kommer man med det. Det har man nu prøvet et par år deroppe, så nu må vi hellere komme med det også.

Det kunne da godt være, at der også kunne gro en positiv tanke herhjemme. Men det er, som om vi er delt op i så mange partier her i folketinget, at man ligesom skubber enhver ting fra andre partier — men i dette her tilfælde er den altså ikke kommet fra partiet venstre — fra sig, men der er en del i venstres folketingsgruppe, som har ment, at dette forslag burde ind i debatten på nuværende tidspunkt for netop at få en forenkling ind, i første omgang ved, at ejendomsskemaet kunne afskaffes. Det er ganske givet, at det kan det. Det næste er at diskutere lidt om procenterne.

Jeg har ikke lagt mig fast på nogle procenter. Jeg gentager: det er en model, og i denne model kan der ændres på procenterne. Men hvis der ikke havde været nogle procenter, ville man have sagt: hvor vil han hen? Men procenterne er også beregnet. Jeg har også en beregning for, hvordan det nuværende system virker i de forskellige indtægtsgrupper. Jeg kan godt meddele folketetinget, at procenterne falder meget nøje sammen med den nuværende beskatning på husene, også ud fra den betragtning, at beskatningen her vil blive uafhængig af indkomststørrelsen for den enkelte gruppe, og at nulindkomster kommer af med deres boligværdi lige så vel som dem, der er nabo til nulindkomsterne. Så på den måde kan det godt få betydning.

Må jeg gøre opmærksom på én ting mere. Der er et friløb med hensyn til udleje af boligen, hvis altså borgere har fået en bolig,

som de måske har lidt vanskeligheder med at betale. Det kan være folk, der netop har fået en bolig og er blevet arbejdsløse, så vil de efter dette forslag være i stand til at blive i deres bolig mod at leje noget ud.

Jeg har altså på den måde forsøgt at tage noget socialt ind i det også. Hvis det sociale ikke er tilstrækkelig tilgodeset, så kan en forhandling i skatte- og afgiftsudvalget naturligvis bringe andre ting frem. Jeg forlanger ikke at få at vide, at jeg har fundet de vises sten. Men jeg gør opmærksom på, at debatten ikke har været frugtbar nok. Vi kører endnu med 8-10-12 forskellige systemer og beregninger. Der er ingen, der kan hitte ud af beregningerne for boligværdier i eget hus. Og det her var et forsøg på at løse op for det.

Jeg takker for debatten og håber, at vi i skatte- og afgiftsudvalget eventuelt kan vende tilbage til problemer i forslaget, som der måske skal rettes noget på her og dér. Det indrømmer jeg gerne. Men modellen er nu forelagt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om statsrevisorerne (af Risgaard Knudsen m. fl.).
(Lovforslag nr. 232. Fremsat 4/6 75).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den sidste på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om statsrevisorerne valg og virksomhed [af Risgaard Knudsen m. fl.].

(Andre selvstændige forslag nr. LVII. Fremsat 4/6 75).

Forslagene sattes til forhandling.